

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010225
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2519010225.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou v trestnej veci obžalovanej D. U. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. augusta 2021 takto

rozhodol:

Obžalovaná

D. U., nar. XX. X.XXXX v X., trvale bytom X., T. K. XXXX/XX, adresa na doručovanie X. D., Q., Q. XX,

sa uznáva za vinnú, že

1) v období od mesiaca júl 2017 až do 11.8.2021, v mieste svojho trvalého bydliska v meste X. a ani na inom mieste na území Slovenskej republiky, si ako maloletého syna Z. U., nar. XX.X.XXXX a maloletej dcéry A. U., nar. XX.XX.XXXX, riadne neplnila vyživovaciu povinnosť, hoci jej táto povinnosť vyplýva zo Zákona o rodine a ktorej rozsah jej bol určený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/8/2015 zo dňa 08.03.2016, právoplatným dňa 9.7.2016, tak, že je povinná prispievať na výživu maloletého Z. sumou vo výške 55 eur mesačne do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám starej matky O. Š. a rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 20P/192/2007 zo dňa 17.10.2007, právoplatným dňa 24.10.2007, jej bola určená povinnosť platiť výživné na dcéru A. tak, že je povinná prispievať na výživu maloletej A. sumou vo výške 23,30 eur mesačne do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám starej matky O. Š., o deti sa inak nestarala a nezaujímal, pričom v uvedenom období preukázateľne neprejavovala snahu riadne sa zamestnať, teda nevyužila všetky možnosti na to, aby si svoju zákonnú povinnosť v reálne možnej výške splnila a ani sa nezaevidovala na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, čím za uvedené obdobie dlhuje na výživnom O. Š. sumu vo výške 3.836,70 eur, a svojho konania sa dopustila napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/106/2017 zo dňa 5.10.2017, právoplatným dňa 23.5.2018 bola odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého jej bol podmienene odložený a bola jej určená skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky,

2) v období od mesiaca jún 2018 až do 11.8.2021, v mieste svojho trvalého bydliska v meste X. a ani na inom mieste na území Slovenskej republiky si ako matka maloletého dieťaťa K. A., nar. X.XX.XXXX riadne neplnila vyživovaciu povinnosť, hoci jej táto povinnosť vyplýva zo Zákona o rodine a ktorej rozsah jej bol určený rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoP/62/2010 zo dňa 3.11.2010, právoplatným dňa 14.12.2010 tak, že je povinná prispievať na výživu maloletej K. sumou vo výške 40 eur mesačne do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletej H. A., o dieťa sa inak nestarala a nezaujímal, pričom v uvedenom období preukázateľne neprejavovala snahu riadne sa zamestnať, teda nevyužila všetky možnosti na to, aby si svoju zákonnú povinnosť v reálne možnej výške splnila a ani sa nezaevidovala na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, čím za uvedené obdobie dlhuje na výživnom H. A. sumu najmenej vo výške 1.520 eur,

a svojho konania sa dopustila napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/106/2017 zo dňa 5.10.2017, právoplatným dňa 23.5.2018 bola odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého jej bol podmiennečne odložený a bola jej určená skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky,

t e d a

v bode 1

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného, a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

v bode 2

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného, a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

č í m s p á c h a l a

v bode 1

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona,

v bode 2

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o s a j e j

u k l a d á

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmiennečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ju súd pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany podala pod Pv 120/18/2204 na Okresný súd Piešťany dňa 2.10.2019 obžalobu na D. U. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona za skutok v bode 1) obžaloby a pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona za skutok v bode 2) obžaloby s tým, že obžalovaná si neplnila vyživovaciu povinnosť do podania obžaloby za žalované obdobie.

Súd vo veci dňa 16.10.2019 vydal trestný rozkaz, ktorý sa obžalovanej podarilo doručiť až dňa 7.6.2021, pričom obžalovaná si voči trestnému rozkazu podala odpor.

Poškodený H. A. a obžalovaná na hlavnom pojednávaní uviedli, že výživné obžalovanou na všetky tri deti nebolo platené od období uvedených v obžalobe až do hladného pojednávania.

Súd s ohľadom na vyjadrenie poškodeného a obžalovanej o neplnení výživného obžalovanou doposiaľ s poukazom na § 122 odsek 13 Trestného zákona upozornil obžalovanú, že pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy ide o pokračovanie konania aj po oznámení o vznesení obvinenia a to až do doby vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa.

Vzhľadom na oznámenie poškodeného H. A. o neplnení výživného obžalovanou od júna 2018 doposiaľ, teda do 11.8.2021, čo je dlhší čas, súd v zmysle § 241 odsek 2 Trestného poriadku oboznámil prítomné strany, že skutok v bode 2) obžaloby sa pri správnom použití zákona bude posudzovať aj podľa ustanovenia § 207 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní upovedomil strany, že skutky uvedené v obžalobe bude ku dňu hlavného pojednávania z dôvodu pokračovania v konaní obžalovanou až do dnešného dňa v súvislosti s neplnením výživného upravovať tak, že v bode 1) obžaloby bude obdobie neplatenia výživného od mesiaca júl 2017 do 11.8.2021 a dlžné výživné bude vo výške 3.836,70 eur a v bode 2) obžaloby bude obdobie neplatenia výživného od mesiaca jún 2018 do 11.8.2021 a dlžné výživné bude vo výške 1.520 eur, pričom v ostatných častiach sa skutky uvedené v obžalobe nemenia. Súčasne bola obžalovaná poučená, že skutok v bode 2) bude na rozdiel od obžaloby kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, pričom napriek úprave právnej kvalifikácie pri skutku v bode 2) sa nemení trestná sadzba trestného činu, ktorá zostáva v trvaní 1 rok až 5 rokov.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.8.2021 po oboznámení s vyššie uvedenými skutočnosťami ohľadom úpravy skutkov a ich právnej kvalifikácie urobila vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku teda, že je vinná zo spáchania skutkov v bode 1) a 2) tak, ako jej sú kladené za vinu po úpravách obžaloby na hlavnom pojednávaní.

V dôsledku vyhlásenia v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, ktoré urobila obžalovaná, súd v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom obžalovaná na všetky otázky odpovedala áno. V zmysle § 257 odsek 6 Trestného poriadku bolo zistené stanovisko prokurátorky a poškodeného, ktorí navrhli vyhlásenie obžalovanej prijať s tým, že poškodený H. A. požiadal, aby bol obžalovanej uložený čo najnižší trest.

Súd vyhlásil uznesenie v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutkov tak, ako sú jej kladené za vinu vo výroku tohto rozsudku. V dôsledku prijatia tohto vyhlásenia obžalovanej, ktorá sa ku skutkom priznala, súd nevykonával vo veci dokazovanie o vine, ale len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Výsluchom obžalovanej a oboznámením listinných dôkazov v rozsahu nariadeného dokazovania súd zistil nasledovné:

Obžalovaná je od 31.5.2021 vo výkone 8 mesačného trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/106/2017, je zaradená do práce, ale mzda, ktorú dostáva jej nepostačuje na plnenie výživného, nakoľko jej stfhajú peniaze za výkon trestu. Po prepustení z výkonu trestu sa chce obžalovaná zamestnať, plniť si vyživovaciu povinnosť a splatiť dlhy. Svojho konania obžalovaná oľutovala.

Obžalovaná má v registri trestov záznamy o dvoch odsúdeniach, a to trestnými rozkazmi Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/141/2012 z 28.11.2021, právoplatným dňa 7.12.2021 za prečin podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, kde jej bol uložený trest povinnej práce v trvaní 100 hodín, ktorý vykonala 3.4.2014 a sp. zn. 16T/106/2017 z 5.10.2017, právoplatným dňa 23.5.2018 za prečin podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, kde jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou 2 roky, ktorého výkon bol dňa 23.3.2021 nariadený.

V registri priestupkov obžalovaná nemá záznam. Podľa záznamov Sociálnej poisťovne bola obžalovaná naposledy zamestnaná od 24.1.2018 do 15.2.2018 na dohodu o pracovnej činnosti. Obžalovaná nebola evidovaná ako uchádzača o zamestnanie a nepoberala sociálne dávky. Podľa správy mestského úradu X. sa obžalovaná adrese trvalého pobytu už niekoľko rokov nebývala.

Za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel páchal viac trestných činov.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Súd uznal obžalovanú za vinnú zo skutkov uvedených vo výroku tohto rozsudku na základe jej vyhlásenia o vine, ktoré súd prijal, a tomuto zodpovedalo aj dokazovanie vykonané v prípravnom konaní. Prijatiu vyhlásenia o vine nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činov (úmyselné neplnenie výživného na tri maloleté deti, ktoré sa nachádzajú v dvoch výchovných prostrediach, pričom mal. Z. a mal. A. sú v starostlivosti matky obžalovanej a mal. K. je v starostlivosti otca maloletej, pričom obžalovaná si výživné neplnila od júla 2017, resp. od júna 2018 vôbec v žiadnej sume, napriek tomu, že výživné bolo určené v nízkych sumách) a najmä jeho následkov (4 ročné, resp. 3 ročné neplnenie si výživného k trom deťom v žiadnej sume), ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný (obžalovaná už bola za rovnakú trestnú činnosť opakovane odsúdená) a miere zavinenia obžalovanej (úmyselné neplnenie výživného v žiadnej sume), po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činov bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečiny.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Obžalovanej bol uložený trest odňatia slobody, nakoľko súd má za to, že uloženie takéhoto trestu je pre nápravu a výchovu obžalovanej potrebný, hoci horná hranica najprísnejšie trestného prečinu nepresahuje päť rokov, a to z dôvodu, že predchádzajúci uložený a vykonaný trest povinnej práce za rovnaký trestný čin nevedol k náprave obžalovanej rovnako ako podmienené odsúdenie. Obžalovanej, ktorá spáchala dva prečiny zanedbania povinnej výživy, keďže jej tri deti sú v dvoch rôznych výchovných prostrediach, bol ukladaný úhrnný trest podľa ustanovenia § 41 odsek 1 Trestného zákona. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadol na spôsob spáchania činov a ich následky, kde zohľadnil skutočnosť, že obžalovaná si pomerne dlhé obdobie od júla 2017, teda 4 roky vôbec neplnila výživné na dve maloleté deti Z. a A., o ktoré zabezpečuje starostlivosť matka obžalovanej, pričom výživné bolo určené v sume 55 eur a 23,30 eur, a od júna 2018, teda 3 roky si vôbec neplnila výživné na maloletú K., o ktorú zabezpečuje starostlivosť otec maloletej, pričom výživné bolo určené v sume 40 eur. V danom období sa obžalovaná o deti žiadnym spôsobom nezaujímal ani sa nepodieľala na ich výchove. Svojho konania sa obžalovaná dopustila úmyselným zavinením. Pohnútkou k spáchaniu skutkov u obžalovanej bolo úplne sa vyhnúť povinnostiam súvisiacich z výchovou a starostlivosťou o tri maloleté deti. Súd prihliadol aj na osobu obžalovanej, ktorá už bola za rovnakú trestnú činnosť dva krát odsúdená, pričom ani uložený a vykonaný trest povinnej práce a pôvodne podmienený trest odňatia slobody ju neprimáli k tomu, aby si zodpovedne plnila svoje rodičovské povinnosti k trom deťom.

Súd zohľadnil obžalovanej jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l) Trestného zákona, nakoľko obžalovaná sa už v prípravnom konaní ku skutkom priznala a na hlavnom pojednávaní tieto aj oľutovala. Ako poľahčujúca okolnosť nebola obžalovanej priznaná okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, hoci obžalovaná urobila vyhlásenie o vine, nakoľko len samotné vyhlásenie viny nie je napomáhaním pri objasňovaní trestnej činnosti. K priznaniu tejto poľahčujúcej okolnosti musí existovať aktívne konanie obžalovanej smerom k objasneniu trestnej činnosti, čo súd nezistil. U obžalovanej bola zistená jedna priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písmeno h) Trestného zákona, nakoľko skutkami spáchala dva prečiny.

S prihliadnutím na rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ako aj mieru ich závažnosti sa zákonom ustanovená trestná sadzba najprísnejšie trestného činu, teda v danom prípade oboch prečinov podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, kde je sadzba 1 rok až 5 rokov, nemenila.

Obžalovanej bol po zohľadnení všetkých vyššie uvedených okolností ukladaný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, teda len o pol roka nad dolnú hranicu trestnej sadzby, a to aj napriek tomu, že predchádzajúce tresty za rovnakú trestnú činnosť nevedli k jej náprave, obžalovaná si úmyselne neplnila výživné až k trom deťom pomerne dlhý čas, pričom súd zohľadnil obžalovanou prezentovaný záujem po výkone trestu sa zamestnať a plniť si výživné, zohľadniac, že aj vo výkone trestu je zamestnaná. Okrem toho aj prítomný poškodený, otec maloletej K. sa priklonil k uloženiu čo najmiernejšieho trestu. Uložený 18 mesačný trest odňatia slobody by mal byť spolu s trestnom, ktorý obžalovaná vykonáva za rovnaký trestný čin, dostatočný, aby si uvedomila svoje rodičovské povinnosti a tieto si začala riadne plniť. Súd neukladal obžalovanej nižší trest s ohľadom na skutočnosti, že obžalovaná vôbec neplatila výživné až na tri deti pomerne dlhý čas, nijako inak sa o deti nestarala a v čase neplnenia výživného jej plynula dvojročná skúšobná doba podmieneného odsúdenia za neplnenie výživného. Takto uložený trest súd považoval za dostatočný s ohľadom na výchovu a nápravu obžalovanej ako aj ochranu spoločnosti, kedy vo vzťahu k jej trom maloletým deťom je pre tieto výhodnejšie, ak bude obžalovaná pracovať na slobode, kde môže dosahovať vyšší príjem, aby si svoju zákonnú povinnosť mohla plniť.

Vzhľadom na to, že obžalovaná si úmysle neplnila výživné na všetky tri deti počas 2 ročnej skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/106/2017, ktorá jej skúšobná doba plynula od 24.5.2018, súd obžalovanej v zmysle § 49 odsek 2 Trestného zákona nemohol podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody. Súd obžalovanú zaradil pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prečinov zanedbania povinnej výživy vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku vo výroku o vine nie je možné podať odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o treste a náhrade škody je možné podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo.

Odvolanie prokurátora, podané obhajcom alebo splnomocnencom musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Odvolanie má odkladný účinok.